

וַיֹּאמֶר יְהוָה כֹּכָה יֵאָכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לֶחֶמָם טָמֵא בַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 אֲדִיחִם שָׁם: 14 וַאֲמַר אֱהֵה אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה נִפְשִׁי לֹא מְטַמְּאָה
 וְנִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא־אֲכַלְתִּי מִנְעוּרַי וְעַד־עֵתָה וְלֹא־בָא בְפִי בֶשֶׂר פְּגוּל:
 ס 15 וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לָךְ אֶת־[צְפוּעִי] הַבֶּקֶר תַּחַת גְּלִילִי
 הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לֶחֶמְךָ עָלֵיהֶם: ס 16 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
 הֲנִנִי שֹׁבֵר מִטֶּה־לֶּחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֲכָלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבְדֹאגָה וּמִים
 בְּמִשׁוּרָה וּבְשִׁמּוֹן יִשְׁתּוּ: 17 לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וּמִים וְנִשְׁמוּ אִישׁ
 וְאַחִיו וְנִמְקוּ בְּעוֹנָם: פ

Vocabulary

Verse 13

ככה “thus” (BDB, 462)

טמא “unclean”

נדח verb (*Hiphil*): “thrust out, banish” (BDB, 623)

Syntax & Miscellaneous

- The relative particle, אשר, points to a syntactic value within the relative clause. In this case it corresponds to the place of banishment, i.e. “where.”

Vocabulary

Verse 14

אהה “Alas” (BDB, 13)

נבלה “carcass” (BDB, 615)

טרפה “animal torn” (BDB, 383)

נעורים “youth” (BDB, 655)

פגול “waste, refuse” (BDB, 803)

Verse 15

צפוע “dung” (BDB, 861)

גל “dung” (BDB, 165)

Verse 16

משקל “weight” (BDB, 1054)

דאגה “anxiety” (BDB, 178)

משורה “measure” (BDB, 601)

שממון noun: “horror” (BDB, 1031)

Verse 17

Ezekiel 4:13-17

חסר verb: “lack, need” (BDB, 341)

שמם verb (*Niphal*): “be appalled”

מקק verb: “pine away” (BDB, 596)

Syntax & Misc.

Verse 14

- The particle, הִנֵּה, marks a vocative noun phrase. It may be accompanied by a name (LORD God: Joshua 7:7, Judges 6:22, 2 Kings 6:15, Jeremiah 1:6, 4:10, 14:13, 32:17, Ezekiel 9:8, 11:13, 21:5), title (my master: 2 Kings 6:5; my daughter: Judges 11:35) or by itself (2 Kings 3:10, Joel 1:15).
- The compound direct object of the second clause is נְבִלָה וְטִרְפָּה.

Verse 15

- Qere: צְפִיעֵי.
- The prepositional object, עֲלֵיהֶם “over them,” is plural because its referent is plural, גְּלִילֵי הָאָדָם “human dung(s)”.
- One has to ask whether or not animal dung is more clean than human feces (Deut. 23:14).

Verse 16

- The noun phrase, מִטֶּה-לֶחֶם, is used five times several of which are found in the Book of Ezekiel (Lev. 26:26; Ps. 105:16; Ezek. 4:16, 5:16, 14:13). The parallel usage (cf. Ps 105:16; Ezekiel 14:13) indicates that the idiom, “breaking the staff of bread,” refers to famine.

Verse 17

- The three clauses together are connected by the sequenced waw-consecutive perfects and are the result (לְמַעַן) of Israel’s rebellion.